

Naturalisatie van Brenn, Elisabeth Johanna
en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Elisabeth Johanna Brenn en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Oostenrijkse verzoekster Elisabeth Johanna Brenn, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1937 te Innsbrück (Oostenrijk) geboren en woont sedert 1949 in ons land. Haar moeder is Nederlandse van geboorte. Verzoekster heeft zich de Nederlandse zeden en gewoonten eigen gemaakt. Als secretaresse voorziet zij in haar onderhoud.

Marianna Consolascio, de Zwitserse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 2, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlandse. Verzoekster behoort tot een orde van religieuzen en is werkzaam als kleuteronderwijzeres.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de van origine Nederlandse verzoeker Albertus van der Flier. Hij werd in 1925 te Malang (Indonesië) geboren. In verband met zijn werkkring opteerde hij in december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In april 1957 kwam verzoeker naar ons land. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Jacob de Gelder, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1901 te 's-Gravendeel (Zuidholland) geboren en is eveneens oud-Nederlander. In 1949 vertrok hij naar Indonesië en op 25 december 1951 opteerde hij voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker betreurt de door hem gedane keuze en zou gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. In oktober 1957 keerde hij naar ons land terug. Als magazijnmeester voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Eduard Karl Albert Müller, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1893 te Keulen in Duitsland geboren. Met een onderbreking van 1947 tot 1952 woont hij sedert 1908 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is verzoeker geheel geassimileerd. Als radiomonteur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De verzoeker Hans Hermann August Rüster, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1886 te Hamburg (Duitsland) geboren en bezat oorspronkelijk de Duitse nationaliteit. In 1910 kwam hij naar ons land, waar hij zich als vrijwilliger verbond aan het Koninklijk Nederlands-Indische Leger. In 1911 werd hij uitgezonden naar het voormalige Nederlands-Indië, waar hij ook na afloop van zijn militaire verbintenis bleef wonen. Bij de wet van 28 april 1938, *Stb.* 1206 verkreeg verzoeker door naturalisatie de Nederlandse nationaliteit. Na de soevereiniteits-overdracht opteerde hij uit maatschappelijke overwegingen voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker, die in 1958 naar ons land terugkeerde, betreurt thans ten zeerste zijn verlies van het Nederlandschap. Als assistent-accountant heeft adressant genoegzame inkomsten.

Waclaw Soroko, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1923 te Niedzwiedzice (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na het beëindigen van de tweede wereldoorlog vluchtte hij uit zijn geboorteland naar West-Duitsland, waar hij in dienst trad van het Amerikaanse bezettingsleger.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

In 1947 werd hij in ons land toegelaten. Hij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze. Als elektro-monteur voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Heinrich Vieth, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1937 te Düsseldorf (Duitsland) geboren. Toen hij drie jaar oud was werd hij opgenomen in het gezin van zijn grootmoeder, die door haar tweede huwelijk de Nederlandse nationaliteit bezat. In 1945 vestigde het gezin zich in ons land. Verzoeker kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als magazijnbediende verdient hij het brood.

De in de artikelen 2, 3 en 4 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De Indonesische verzoekers, genoemd in artikel 2, onder 2, 5, 6, 7, 8 en 9, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de Indonesische verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 3, om na te noemen redenen, en de overige verzoekers, genoemd in artikel 2, onder 1 en 4 en artikel 3, omdat de door hen aan den lande of aan de geallieerde zaak bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

Jozef Tomasz Cyronek, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1915 te Grodno (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1936 nam hij als vrijwilliger dienst bij de Poolse Marine en als zodanig heeft hij gedurende de tweede wereldoorlog deel uitgemaakt van de geallieerde vlootstrijdkrachten. Verzoeker vestigde zich in 1947 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als elektrisch-lasser verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

De verzoekster Susana Christina Gallas, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1917 te Bondowoso (Indonesië) geboren. Haar ouders bezitten reeds de Nederlandse nationaliteit; een broer en een zuster zijn genaturaliseerd bij de wet van 23 juli 1957, *Stb.* 310. Adressante diende haar verzoek in binnen de termijn, genoemd in de overgangsbepaling van artikel 3 van de wet op het Nederlandschap en het ingezetenschap. Sedert april 1958 is zij in ons land gevestigd. Als typiste in dienst van de Inspectie der Belastingen te Zeist voorziet zij in haar onderhoud.

In artikel 2, onder 3, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Willem Lodewijk Johan Hansen. Deze werd in 1888 te Leiden geboren. Van 1909 tot 1930 diende hij als vrijwilliger bij het voormalige Koninklijk Nederlands-Indische Leger. Verzoeker, die tijdens zijn verblijf in de tropen was gehuwd, bleef daar ook na zijn pensionering woonachtig. Uit angst zijn werkkring als portier bij de Bank Indonesia te zullen verliezen, opteerde hij in december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker bleef zich echter Nederlander gevoelen. In 1955 diende hij een verzoek in om zijn Nederlandschap te mogen herkrijgen; in maart 1958 kwam hij met zijn tweede echtgenote en drie minderjarige kinderen op Rijksvoorschot naar ons land. Gezien verzoekers leeftijd lijkt het uitgesloten dat hij weder in het arbeidsproces kan worden opgenomen. Adressant is dan ook niet in staat het voor naturalisatie wettelijke verschuldigde bedrag te voldoen. Na zijn eventuele naturalisatie zal hij zijn militaire pensioen hier te lande uitbetaald krijgen. In verband hiermede komt het de ondergetekende billijk voor deze ver-

zoeker voor kosteloze naturalisatie in aanmerking te doen brengen.

De Hongaarse verzoeker Gabor Elemer Horvai, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1937 te Pestszenterzsebet in Hongarije geboren. Na de ontbinding van het huwelijk van zijn ouders, vestigde zijn moeder zich in 1947 met hem in ons land. Adressant voltooide hier zijn schoolopleiding. Hij heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Van april 1957 tot september 1958 diende hij als vrijwilliger op de voet van gewoon dienstplichtige in het Nederlandse leger. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Jozef Benjamin Lawalata, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1935 te Piroe (Indonesië) geboren en woont sedert 1952 in ons land. Als scheepswerktuigkundige heeft hij voldoende inkomsten.

Alwinus Johannis Lian, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1936 te Soerabaja (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1950 in ons land. Zijn vader sneuvelde op 25 februari 1944 in de strijd tegen de Japanners. Bij Koninklijk besluit van 29 november 1958, nr. 26 werd het Nederlandschap verleend aan verzoekers minderjarige broer en zusters. Als fabrieksarbeider verdient adressant het brood.

De verzoeker Chornelis Louhenapessy, genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1896 te Toehaha (Indonesië) geboren en woont sedert 1948 in ons land. Verzoeker is gedurende bijna dertig jaar in dienst van het Nederlands-Indische gouvernement werkzaam geweest. Op 7 december 1950 legde hij een optie/verwerpingsverklaring af ter verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Deze handeling had evenwel geen rechtsgevolg. Verzoeker geniet pensioen; gedurende de zomermaanden is hij als kantoorbediende werkzaam. Als zodanig heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

In artikel 2, onder 8, wordt voorgedragen de verzoeker Jonias Paliama, die in 1910 te Ihamahu (Indonesië) werd geboren. Van 1926 tot 1950 deed hij dienst bij het Koninklijk Nederlands-Indische Leger, laatstelijk als sergeant. In 1951 kwam hij naar ons land. Als besteller bij de P.T.T. voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker Husni Dirk Vodegel, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1937 op Ternate in Indonesië uit Nederlandse

ouders geboren. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Verzoeker verblijft sedert augustus 1957 in ons land. Als assistent-accountant voorziet hij in zijn onderhoud.

De Duitse verzoeker Frans Ferdinand Gehl, genoemd in artikel 3, werd in 1908 te Haarlem geboren. In de jaren 1926/1927 deed hij dienst bij de Vrijwillige Landstorm. In 1930 vertrok hij naar het voormalige Nederlands-Indië, waar hij tot 1958 bij het onderwijs werkzaam was. In mei van laatstgenoemd jaar keerde hij naar zijn geboorteland terug, waarna hij opnieuw een werkkring bij het onderwijs aanvaardde. Verzoeker is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw en voelt zich Nederlander. Gedurende de oorlogsjaren werd hij door de Japanners als „Nederlander” geïnterneerd. Gelet op een en ander acht de ondergetekende voldoende termen aanwezig om adressant in aanmerking te doen komen voor naturalisatie, zulks met afwijking van het wettelijk vereiste inzake het vijfjarig verblijf in het Koninkrijk. Om de redenen vermeld in de memorie van toelichting op het ontwerp van wet tot naturalisatie van Franz Blasl en 29 anderen (1956—1957—4434) wordt verzoekers echtgenote in artikel 4 afzonderlijk ter kosteloze naturalisatie voorgedragen.

Met uitzondering van de Zwitserse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, en de Hongaarse verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 4, geldt ten aanzien van allen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Zwitserse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 2, moet om zijn Zwitserse nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming van zijn naturalisatie daarvan afstand doen. Hij heeft zich daartoe bereid verklaard.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.